

LEMNISCAT

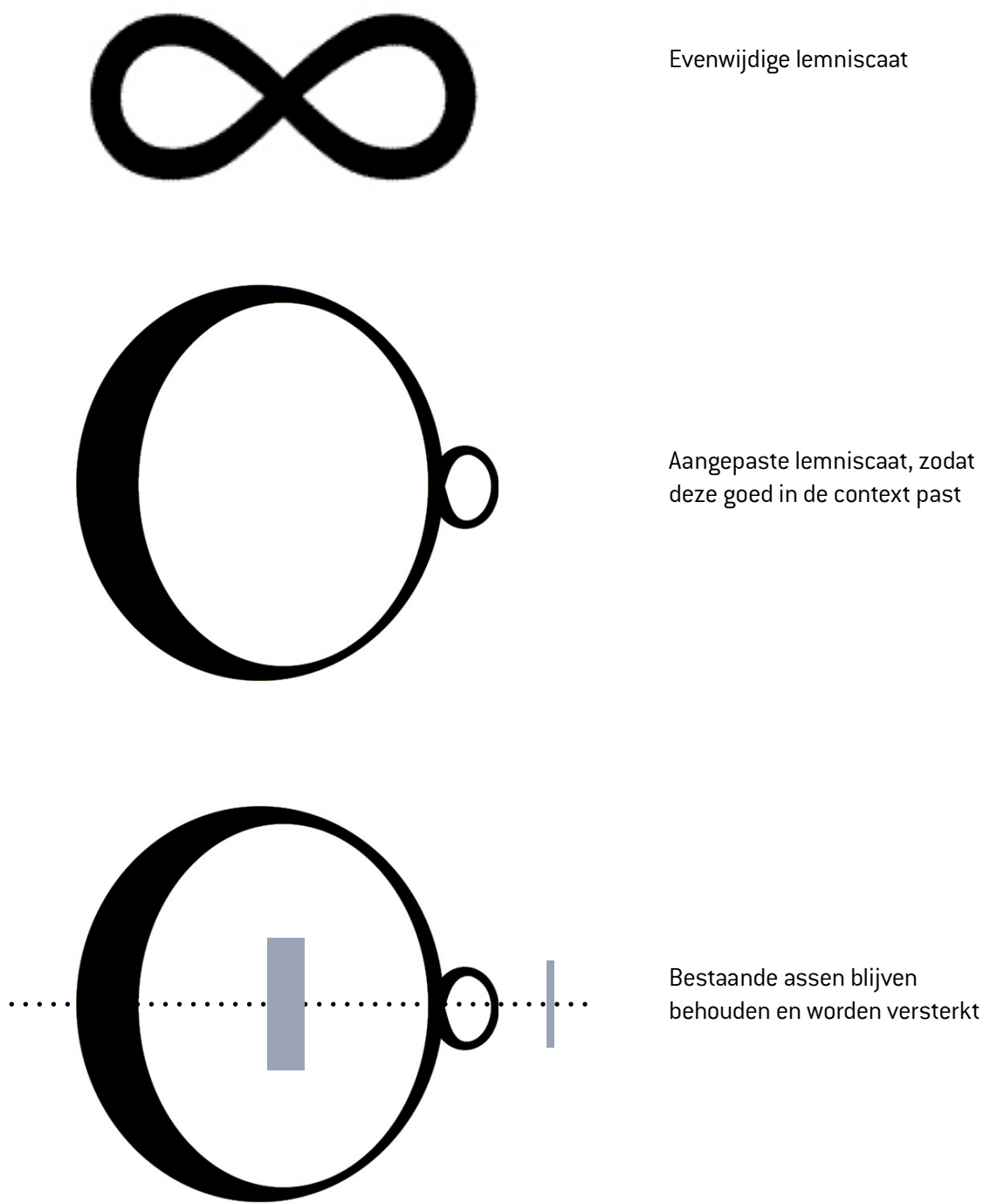
EEN PLEK VOOR EN OVER DE VLUCHTELING

Vluchten is van alle tijden en zal helaas nog lang gebeuren. Je land verlaten, om welke reden dan ook, is het moeilijkste dat er is. De mensen die wonen op de plek waar de vluchteling uiteindelijk terechtkomt, beseffen vaak niet hoe zwaar de weg is geweest en hoe moeilijk het is om je vaderland te verlaten.

Het Belgenmonument staat voor het moment dat de Belgische vluchtelingen naar Nederland zijn gekomen en hier onderdak hebben gekregen. Een monument dat staat voor de dankbaarheid van de mensen die zijn opgevangen. De plek kan echter voor veel meer staan. Het kan een symbool worden voor alle vluchtelingen die van de hele wereld naar Nederland of een ander land komen. Het kan een plek worden waar men kan leren hoe zwaar de weg van een vluchteling is. Het huidige monument zal centraal staan, om te laten zien dat vluchtelingen in de regel dankbaar zijn voor het onderdak dat zij krijgen en dat een land trots mag zijn dat het in de gelegenheid is om onderdak te bieden aan hen die dat nodig hebben. Het monument zal worden uitgebreid met een informatiecentrum dat ook een museumfunctie zal hebben. Het centrum biedt kennis over de motieven en ervaringen van de mensen om hun land te verlaten: vanwege economische redenen, oorlog, armoede etc. Het centrum zelf zal een symbool worden van de weg die iedere vluchteling moet afleggen. Het begin, de hoop op een beter leven, het achter je laten van oorlog; de reis, donker, vol met angst en heimwee, waarbij je wereld opeens erg klein is; het kruispunt, waar men de twijfel heeft of de juiste keuze is gemaakt en of het niet beter is om terug te keren; en de reis naar de toekomst toe, waar men weer hoop kan hebben om een nieuw leven op te bouwen. Deze weg is lang en zwaar en helaas herhaalt deze reis zich steeds weer. Het centrum moet ook vooral laten zien dat vluchten niet iets is van deze tijd, maar dat ook de inwoners van de landen waar de vluchtelingen nu heen vluchten ook eens oorlog en armoede hebben gekend en dat ook zij op de vlucht zijn geslagen en zijn opgevangen door andere landen. Door mensen zich bewust te maken van de zwaarte van deze reis, en dat het al eeuwenlang gebeurt, kan dit leiden tot het sneller accepteren van de vluchtelingen van deze tijd.

Vandaag de dag zijn er meer vreemdelingen dan ooit, meer oorlogen en plekken waar mensen nog steeds iedere dag honger hebben. Juist nu is het belangrijk om een symbool te maken voor al deze mensen. Een plek waar we kunnen leren wat er nu gebeurt, wat er eens gebeurd is, om zo wijzer te worden. Het zou een nationaal of misschien zelfs een Europees centrum kunnen worden.

De vorm van het centrum is een lemniscaat. Dit symboliseert het zich herhalende fenomeen van oorlog en vluchten. De ingang doorbreekt de vorm echter, hopende dat dit fenomeen ooit verdwijnt, en dat een bezoek aan dit centrum daar een begin aan kan maken!

LEMNISCAAT
EEN PLEK VOOR EN OVER DE VLUCHTELING

1. De ingang van het centrum ligt in dezelfde as als het monument en de tuininrichting. Het is de enige plek waar de lemniscaat, op het dak na, wordt doorbroken. Dit symboliseert dat het centrum misschien een eerste stap is om het zich eindeloos herhalende fenomeen van vluchten misschien te voorkomen. Vanuit deze ingang loopt men ook recht op het monument af, wat daardoor nog steeds het hoofdelement in het ensemble blijft, doordat het hoger is en het zich in het centrum van de lemniscaat bevindt.

2. Ingang van het centrum. Hier bevinden zich de balie/kassa, garderobe, toiletten en een café. Van hieruit zijn alle gevelopeningen gericht op het monument.

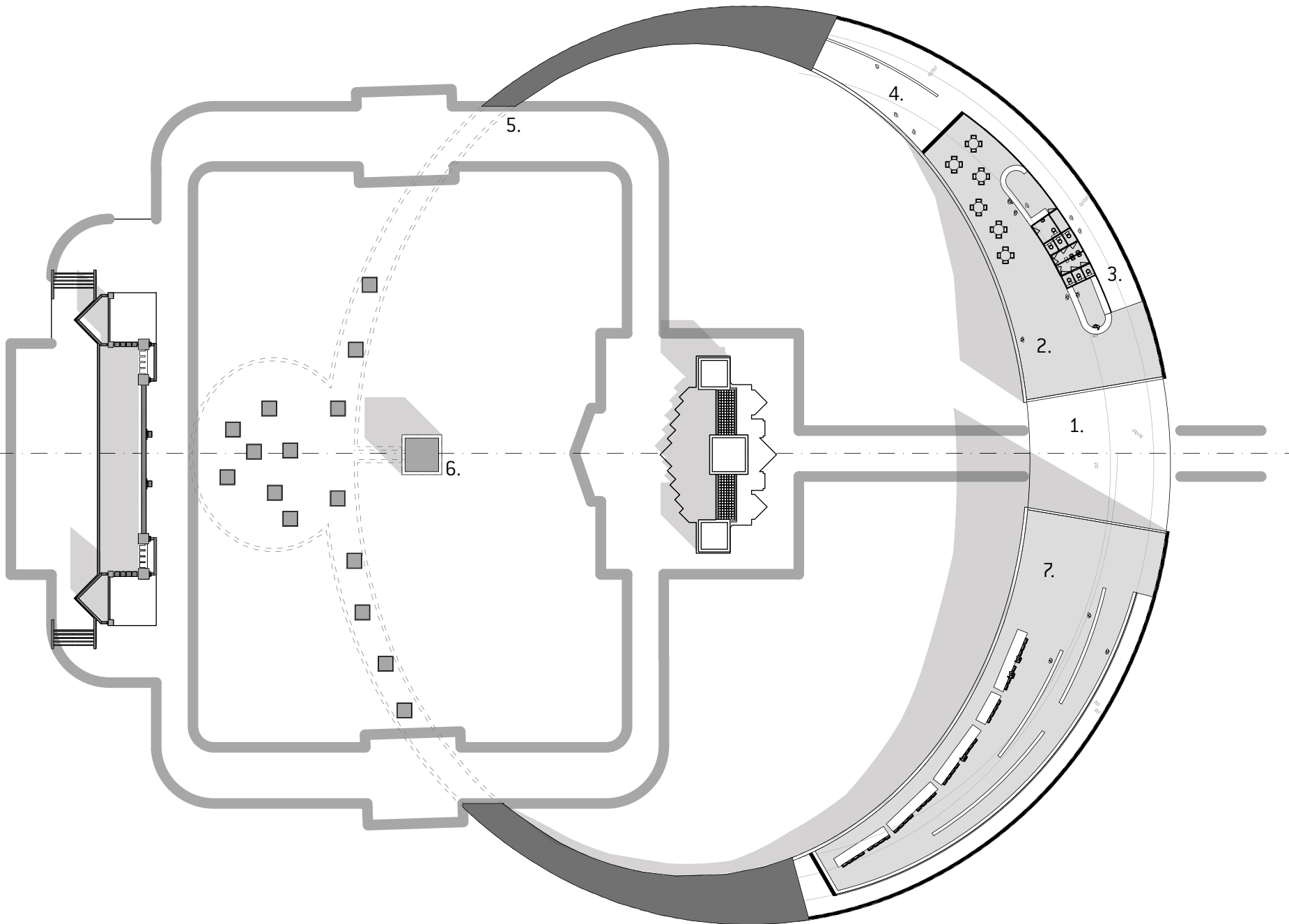
3. Het begin van de wandeling. De hele lemniscaat is een hellingbaan die heel langzaam onder de grond verdwijnt. De route symboliseert de lange weg van de vluchteling, die vaak lang en eenzaam is.

4. Permanente expositie waar vooral de nadruk ligt op het feit dat vluchten niet iets van deze tijd is, maar dat het een fenomeen is van alle tijden. Ook de landen waar mensen nu heen vluchten hebben oorlog en armoede gekend en ook zij zijn toen gevlucht naar veilige landen.

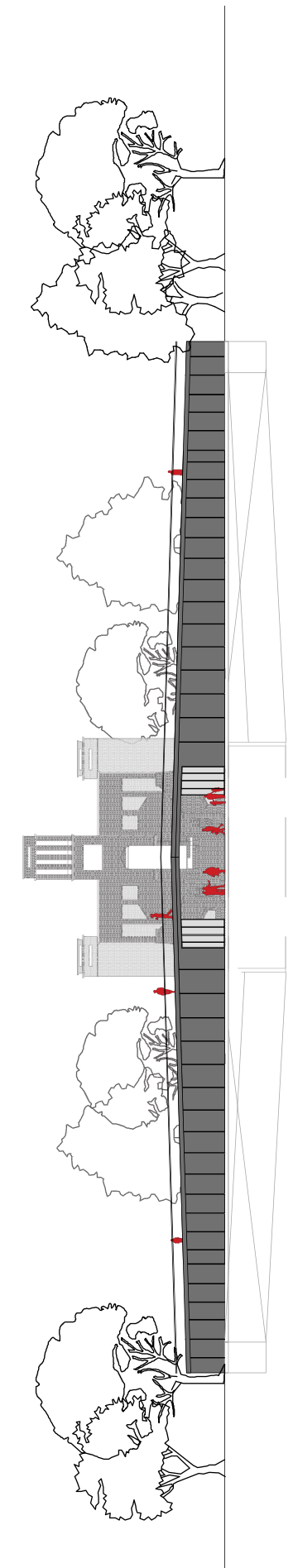
5. Punt waar de route geheel onder de grond verdwijnt. De ingreep concentreert zich voornamelijk aan de voorzijde van het monument, tussen de gedenkmuur en het monument is de interventie minimaal gehouden. Dit is tevens het punt waar men ook het dak kan betreden en over het gebouw kan lopen.

6. De 'Tower of Flags'. Een nieuw monument dat wordt toegevoegd op het maaiveld is een hoge toren die te betreden is vanuit het deel onder de grond. De binnenkant van deze toren is geheel van beton en is bekleed met de afdruk van alle vlaggen van de wereld. Een plek waar men tot bezinning kan komen en zich kan realiseren dat we uiteindelijk met zijn allen op deze wereld leven en dat een nationaliteit relatief is.

7. Bibliotheek en leercentrum waar men alles over verschillende nationaliteiten kan leren, waar een uitgebreide collectie literatuur zou moeten zijn over de geschiedenis van verschillende landen. Hier kan men meer leren over de beweegredenen om te vluchten.

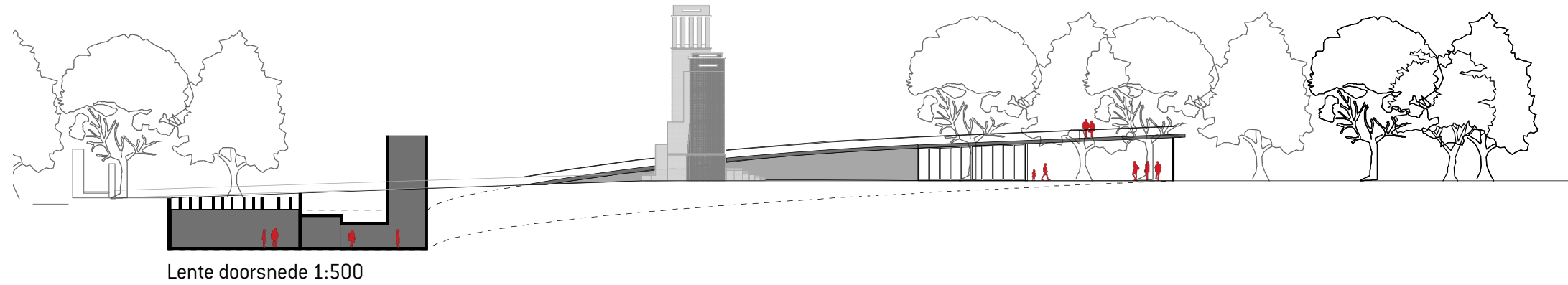

Begane grond 1:500

Voorgevel 1:500

8. De route wordt steeds smaller en lager, dit symboliseert de angst en twijfel die veel vluchtelingen zullen voelen. Het verlaten van je familie en vaderland kan nooit makkelijk zijn. Iedere vluchteling bevindt zich een keer op een moment dat ze niet meer terug kunnen en niet zeker weten waar ze zullen eindigen. Duisternis voor zich en achter zich het halfduister waar zij vandaan komen. De weg wordt steeds onzekerder en zwaarder.

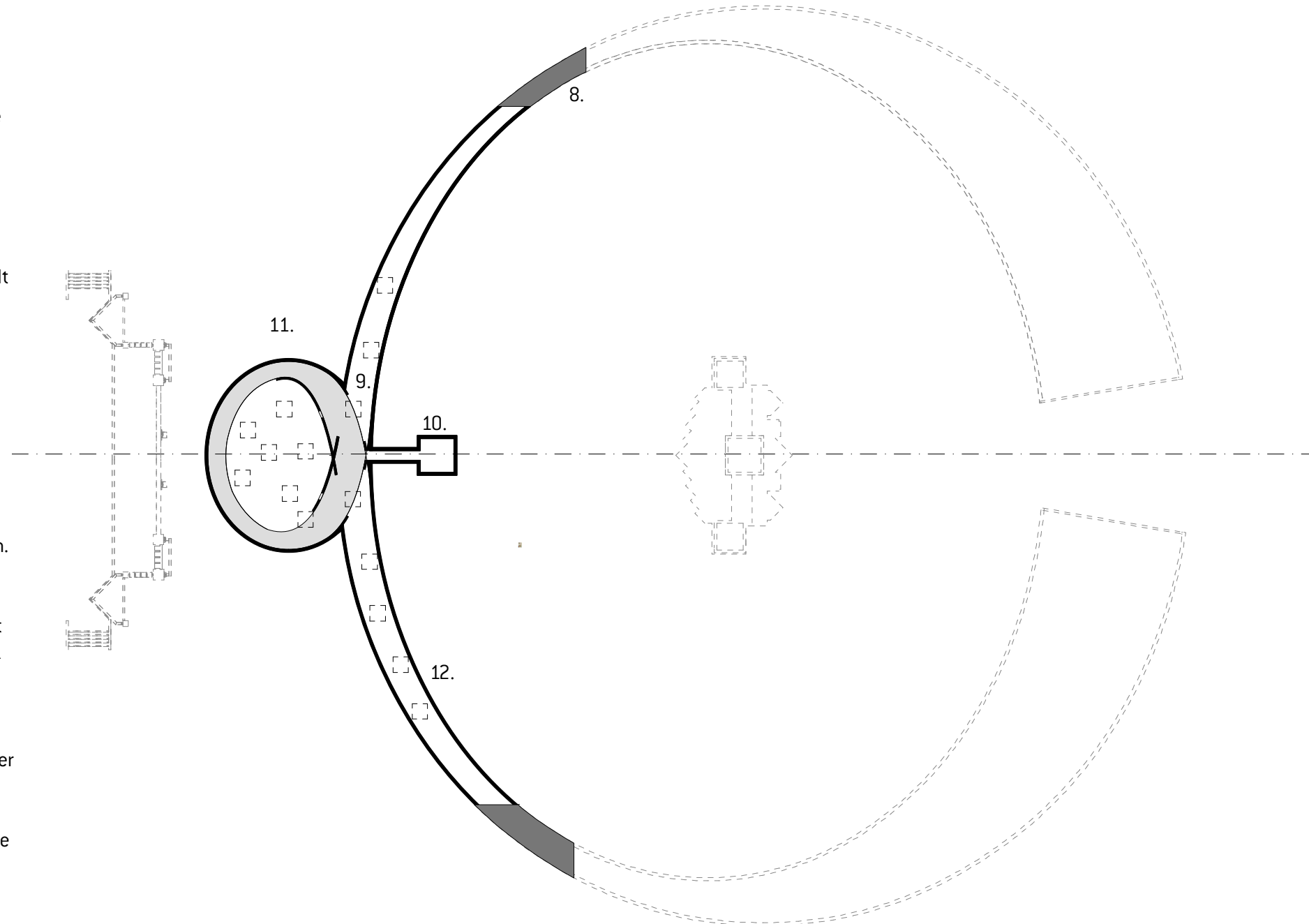

9. Kruispunt: waar de lemniscaat zichzelf kruist, symboliseert het moment waarop alle vluchtelingen twijfels zullen hebben of zij de juiste keuze hebben gemaakt en of ze niet beter terug kunnen keren of juist toch door moeten gaan. Hier komt men ook bij de ingang naar de 'Tower of Flags' en een tweede expositieruimte.

10. De 'Tower of Flags' vanaf -1. Hier betreedt men een smalle hoge ruimte, waar men alleen de lucht ziet en de wanden met de afdrukken van alle vlaggen van de wereld. Hier voelt men dat alle vlaggen/landen samen één ruimte vormen en dat de ene er niet kan zijn zonder de andere.

11. Tweede expositieruimte. Hier kunnen tijdelijke exposities gegeven worden over (conflict)landen of thema's die relevant zijn. Deze ruimte kan ook gebruikt worden voor congressen of lezingen. De daklichten zijn zo gepositioneerd dat het monument duidelijk zichtbaar is en dus ook vanuit onder de grond een prominente rol blijft spelen.

12. De weg terug omhoog. Deze route is beter verlicht en wijder dan de route omlaag. Hier heeft men het zwaarste deel van de route achter zich gelaten en kan men weer naar de toekomst kijken, het licht tegemoet.

Materialisering:
Het geheel zal voornamelijk uit gegoten en geprefabriceerd beton worden gemaakt. Beton heeft de wonderlijke eigenschap dat het zich kan vormen in vele texturen en kleuren. Het kan de beleving van de route versterken door ruw of juist heel glad te zijn.

Glad beton t.p.v. de expositieruimtes.

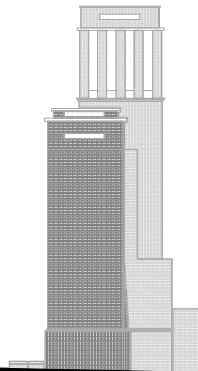

Ruw beton tijdens de weg omlaag. Het begin van de route is nog makkelijk, maar wordt al snel ruwer en scherper.

Beton met een rotsachtige textuur t.p.v. waar men de duisternis betreedt. Hier is de wereld van een vluchteling ook zwaar en de omgeving ook scherp en kil.

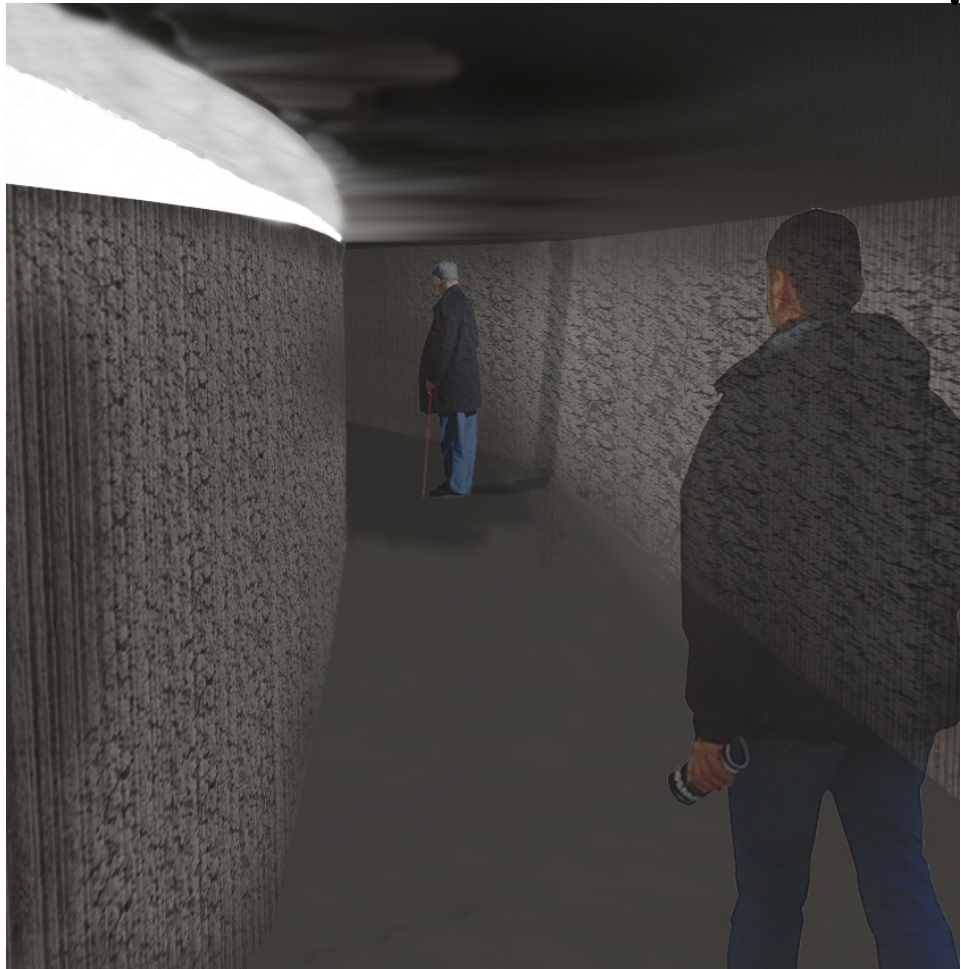
Hellingbaan

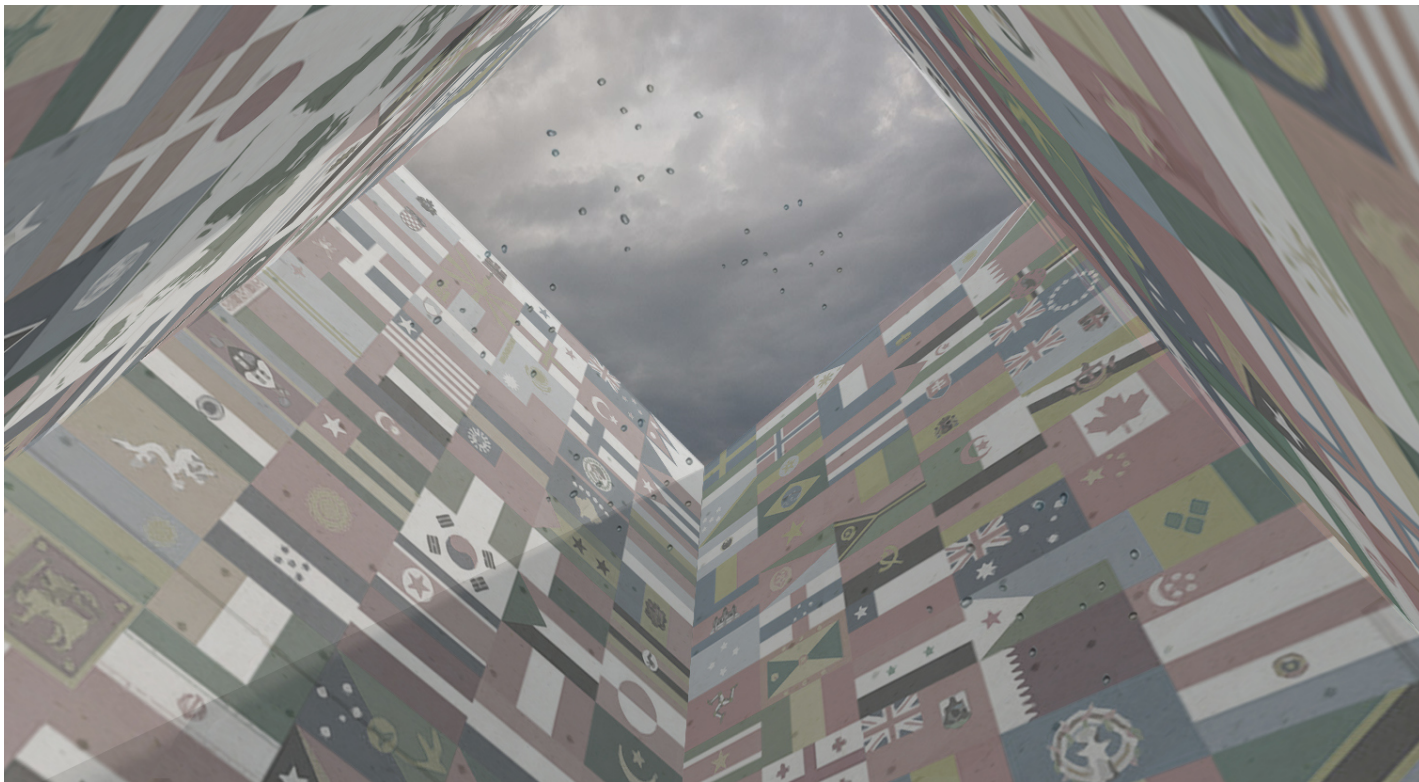

4. Expositieruimte 1.

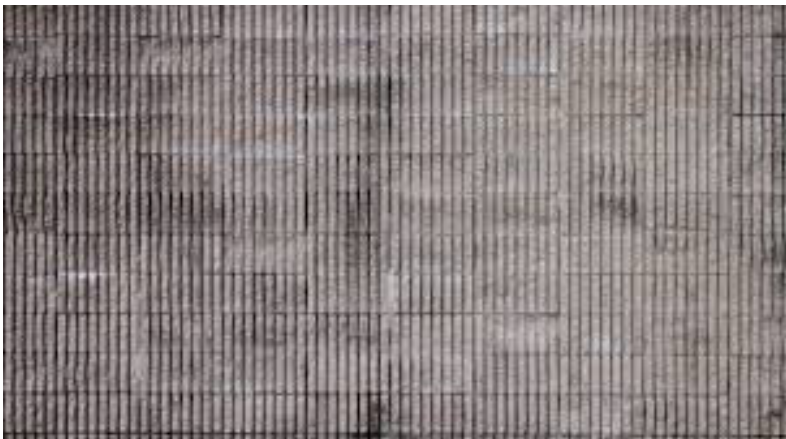

8. Momentum waar de bezoeker de duisternis van de reis van een vluchteling beleeft.

10. Tower of Flags

Beton met een motief aan de buitenzijde dat qua textuur aansluiting zoekt met het niveau van de bouwkunst van het metselwerk van het monument.

Beschadigd beton t.p.v. van het kruispunt, dit is het moeilijkste punt voor een vluchteling en hier staat hun wereld op zijn kop. Gaten symboliseren kogelgaten, welke vaak de reden zijn voor een vluchteling om te vertrekken.

5. Het kruispunt

11. Expositieruimte 2

